

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obžalovaného **M. P. , pre prípravu na trestný čin vraždy** podľa § 7 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4T 7/05, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2011 v Bratislave, prerokoval odvolanie obžalovaného M. P. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2010, sp. zn. 4T 7/05, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 odvolanie obžalovaného **M. P. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave bol obžalovaný M. P. uznaný za vinného z prípravy na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2005 do 22. júla 2005 v reštaurácii D. na L. v B. a jej okolí opakovane nahováral D. K., aby za odmenu 400 000 Sk, 25 % podiel v reštaurácii D. a osobné motorové vozidlo zn. VW Golf ev. č. B., ktoré používal R. J. si zadovážil strelnú zbraň a touto v priestoroch neobývaného rodinného domu na S. v Š. usmrtil R. J. preto, aby získal jeho podiel v reštaurácii D., nakoľko sú spoločníkmi spoločnosti J., ktorá túto reštauráciu prevádzkuje a tiež, aby sa zmocnil elektronického tovaru v hodnote asi 100 000 Sk, ktorý bol v reštaurácii uložený a ktorý pochádzal zo zrušenej záložne, ktorú od neho odkúpil M. D..

Keď D. K. predstieral, že si už zadovážil strelnú zbraň, obžalovaný P. pod zámienkou, že pomôže previesť a predať veci zo zrušenej záložne v záložni jeho známeho v G. a súčasne v priebehu jazdy do G., by mohli v Š. obhliadnuť dom, ktorý by mohli spolu výhodne kúpiť a následne so ziskom predať, vylákal poškodeného R. J. na cestu do Š., kde boli pri rodinnom dome na S. zadržaní políciou.

Za to bol obžalovanému M. P. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 40 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 uložený trest odňatia slobody vo výmere osem rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do prvej nápravnovýchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný P. odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení uvádza, že krajský súd vykonal úkony uložené mu Najvyšším súdom Slovenskej republiky a podľa názoru obžalovaného nezistil žiadne nové skutočnosti svedčiace proti nemu. Odsudzujúci rozsudok súdu považuje za neobjektívny, založený na uznaní jeho viny bez toho, že by zobral do úvahy dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného. Preto žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby odvolaniu vyhovel a spod obžaloby ho oslobodil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na podklade podaného odvolania podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného M. P. nie je dôvodné.

V úvode je potrebné uviesť, že obžaloba v tejto trestnej veci bola príslušným prokurátorom podaná na Krajskom súde v Bratislave dňa 20. decembra 2005, t.j. pred účinnosťou zákona č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok) dňom 1. januára 2006.

Podľa siedmej časti zákona č. 301/2005 Z. z. (spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia), konkrétne § 564 ods. 4 Tr. por. vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto

zákona (1. januára 2006), vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov (účinných do 31. decembra 2005). Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná Najvyšší súd podľa doterajších predpisov.

Keďže obžalovaný M. P. bol riadne a včas vyzoomený o termíne verejného zasadnutia konanom o jeho odvolaní, čo potvrdil podpisom na doručenke súdu a obhajca bol na tomto zasadnutí prítomný, vykonal Najvyšší súd toto zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne oznámil súdu, že sa ho nezúčastní s tým, že žiada, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Vo vzťahu k odvolaním napadnutému rozsudku krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že prvostupňový súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie dôsledne sa riadiac obsahom predchádzajúcich zrušujúcich uznesení Najvyššieho súdu v tejto veci. Z vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové a právne závery, ktoré podrobne a logicky odôvodnil.

Prvostupňový súd správne ustálil, že usvedčujúce dôkazy získané na základe príkazu sudcu Krajského súdu v Bratislave na sledovanie osôb a vecí ako aj na vyhotovovanie obrazových, zvukových a iných záznamov boli získané zákonným spôsobom a vydal ho zákonný sudca. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že na žiadosť vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Bratislava, podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave dňa 20. júla 2005 sudcovi Krajského súdu v Bratislave návrh na vydanie uvedeného príkazu. Toho istého dňa, t.j. 20. júla 2005 vydal tento sudca príkaz na sledovanie osôb a vecí (§ 88d ods. 1, ods. 4, ods. 5 Tr. por.) a na vyhotovovanie obrazových, zvukových a iných záznamov (§ 88e ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 Tr. por.) na dobu od 20. júla 2005 do 23. júla 2005.

Trestné stíhanie v tejto veci bolo príslušným vyšetrovateľom začaté dňa 19. júla 2005 a dňa 22. júla 2005 vyšetrovateľ vzniesol M. P. obvinenie. Zvukový záznam z rozhovoru medzi obžalovaným P. a D. K. o príprave vraždy, obave z toho, keď to nevyjde ako aj spôsobe kontaktu po nej, bol vyhotovený dňa 21. júla 2005 v čase od 15.03 hod. do 15.20 hod.

Podľa článku 1, § 1 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, o ochrane súkromia sa tento zákon nevzťahuje na použitie informačno-technických prostriedkov v trestnom konaní podľa osobitného zákona. Osobitným zákonom je v danom prípade zákon č. 141/1961 Zb. o Trestnom konaní súdnom.

Keďže trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 19. júla 2005, príslušnosť súdu na vydanie príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových a iných záznamov a na sledovanie osôb a vecí sa riadila ustanoveniami zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 26a zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom na vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, príkazu na použitie agenta a príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových a iných záznamov je pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní príslušný krajský súd a vyšší vojenský súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh a špeciálny súd, ak ide o veci patriace do jeho právomoci.

V súvislosti s inak správnu právnu kvalifikáciou konania obžalovaného M. P. ako prípravy na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 odvolací súd poukazuje na nasledovné:

V právnej vete napadnutého rozsudku krajský súd uvádza obidve formy prípravy – organizovanie obzvlášť závažného trestného činu a návod. Odhliadnuc od toho, že vyššia forma prípravy, ktorou je „organizovanie“ subsumuje nižšiu formu „návodu“, v danom prípade konanie obžalovaného má znaky prípravy vo forme organizovania trestného činu. Obžalovaný P. si K. vybral ako osobu, ktorú „poveril“ spáchaním činu a rozoberal s ním priebeh jeho realizácie. Jeho konanie, vzhľadom na presvedčenie, že K. je pripravený čin spáchať nespočívalo v pôsobení na jeho vôľu v smere presvedčiť ho, aby ho spáchal. Uvedená skutočnosť nemá ale žiaden vplyv na inak správnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

Prvostupňový súd presvedčivým a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste vrátane aplikácie § 40 ods. 2 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, ako aj zaradení obžalovaného do inej nápravno-výchovnej skupiny, než do ktorej mal

byť zaradený. Odvolací súd sa s týmito závermi prvostupňového súdu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Keďže odvolací súd nezistil dôvodnosť podaného odvolania, odvolanie obžalovaného M. P. podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. decembra 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová